

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatvs Apostolicvs, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaqué peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis Primae,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

ECHO
CONCIONIS
PRIMAE,

Ad Populum Auesnensem Anno
1608.

I.
EXORDIUM VNIVERSALE.

OST meam Hannonia Cæsaream, in
quâ me nasci superi voluerunt, nescio
in quâ vrbe hactenus opatim ardētius,
conciones habere toto vel aduentus vel
Quadragesimæ tempore, quam in ista
vestra (Auditores, &c.) Auesnis inquam,

Boschie-
rus liben-
ter Aues-
nis con-
cionatus,

atque id multis de causis.

* j. QVOD VNO quodam modo ipsa mihi Patria
est. Nam vt Auesnis ortus non sim, sum tamen oriun-
dus, cum meuni piæ memoriæ patrem & omne aui-
tum genus meum hinc ortum agnoscam, & huc genus
referre. Auesno-Montensem me aliquis iure adpella-
uerit. Sed ortus nostri partem patriæ vendicis. Quidni igitur
perlibenter, quantillum est in me ingenij vrbi A-
uesnensi impenderem?

j. Quod
inde ori-
undus,

Cic. 1. lib.
of ex Pla-
tone.

Ad fontes suos toto impetu flumina reuertuntur.

Et in triam Charitum choreâ, recipit vltimæ manum,
quæ prior suam dedit, ita beneficiorum euntium ac
redentium est quoddam commercium.

* ij. QVOD EA CATHOLICA VALDE. Testor famam
publi-

A

ii. Quod
fides Ro-
mana il-
lic inte-
gra.

Cic. li. off.
ex Ennio.

publicam; testor Patris mei pios manes! Bone Deus!
quæ ego in illo viro Auesnate vidi exempla piæ fi-
dei, & morum antiquorum,

quibus — *omnis res stat Romana viris* que

Malo mihi in vitia (si quæ sunt ut sūt certè) Catholico-
rum tepidorum, quàm in hæreses Ecclesiæ transfugarum
esse certamen, & potius in parum amantes Dei, quam
in non credentes & Atheos, bellum.

Nam philosophandi, & ritè disputandi illam scien-
tiam concedens multis, quod est Oratoris Euangeli-
ci proprium, vehementer in vitia dicere, scripturæ sè-
sum explicare, ex ea variè varia concipere, &c. quoniã
in eo studio atatem consumsi, si id mihi assumo, vi-
deor id meo quodam iure vindicare.

Itaque
bellum,
ibi futu-
rum cum
vitijs
tantum.

Auesnis autem dicturus, nullum (laus superis) quod
cum hæretico geram sum bellum habiturus, vbi hæ-
reticum vel vnum sciri monstri simile est; nonnullum
tamen, sed quasi velitatorum, cum vitiosis, cum vbi-
cunque homines sunt, ibi etiam vitiosos sit repe-
rire.

Non enim Auesnæ magis sine paleis suis, quam
macilentæ auenæ, aut quoduis semen sine zizanijs,
quamlibet illud ipse Dominus in agro suo bonum
feminauerit. Scilicet omnibus *venda filix in agro a-*
gris.

Quo minus arduum aut difficile hic mihi erit bel-
lum. Facilius enim cuique conficere est vnicui cum
his aut illis, vel Hæreticis vel Catholicis malis, quàm
geminatum, scilicet cum vtrisque.

Et facilior de vitioso Catholico, quàm de Hæretico vi-
ctoria. Virtus enim ab homine homini persuaderi po-
test, fidem autem à Deo oportet infundi.

iii. Quod
ibi speret
fauentem
auditorè.
Et qua ci-
uis.

* iij. QVOD GRATVM hic fore sperem omnino
qualecunque seruitium hoc meum, siue quæ civis ve-
ster sum, siue quæ advena.

* j. QVA CIVIS, aut certè ex civibus vestris ori-
undus. Video enim, vos in vestrates esse propensissi-
mos, & si quid vsquam possunt, vobis ipsi ac vestre
urbj

Concionis Prima.

vrbi gratulari, quæ tales genuerit.

Hinc agnosco, quod tam libenter familiari colloquio vsurpetis, Auesnates vel fuisse, vel esse, qui Montibus imprimis habitati sint in honore, & Magistratus magnos gesserint, in quibus Ludouicos, Balbos olim Regi Catholico à consilijs, Pontanos, & cat. numeratis.

Et hinc quoque, quod annò superiore Carmelitæ illi adolescentiori, sed tamen benè diferto, qui ex hac cathedrâ ante me, postremo Aduentu, conciones habuit, & euidam deinde Ordinis S. Norberti (opinor) monacho aliquoties hinc dicenti, fauistis magno studio, non modò quod dotibus valerent ingenij & linguæ (quibus sanè non minimis illipollebant) sed etiam ac maximè, vti suspicatus sum, quod vestrates essent, id est, Auesnates. Ita patriæ & vestratibus benè fauetis.

Curego, cuius quoque vester, illum vestrum in ciues fauorem desperem?

Spero, non iactabitis (si fortè quid occasione inuitante, in moribus vestris reprehendero) odiosum illud, quod Sodomitæ olim in Lothum multo stomacho vomuerunt, *Ingressus es vi aduena, nunquid vt iudices? cum me ciuem aliquo modo vestrum sciatis* plerique omnes, qui maiores meos hinc vobiscum vidistis. *Genes. 19.*

* ij. QVA ADVENA, & propriè Cæsariensis, seu Montenſis. Oraculum. Christi vetus est, *Nemo propheta acceptus in patria sua*, obliquè indicans exteris ferè gratiorem. *Br qua pe- regrinus.*

Id si verum (vti reuera est) inter externos si nuntior, videor hoc ipso vobis acceptior futurus.

Denique vel idcirco id spero, quod similia cum similibus facillè conueniant, similitudine quacunquè ferè amicitiam generante.

Aduena ego sum? & vos quoque.

Iacobus Lessabæ^o in Anacephaloxæsi vrbiūm Hanno- niæ tit. Auesnæ: *Auesnas* (inquit) *candidit Sernius*

A s

Ser.

*Serua, cuius supra meminimus, antbor, nomenque ab adu-
nis imposuit.*

*Aduenam igitur non contrisfabis, quoniam & tu aliquan-
do hic aduena fuisti, vnde & Auelnae nomen.*

Videtur ergo Auditores, quanta spe erectus, huc non
inuitus prodeo?

**Tractatus
de Bapti-
stae aduer-
sus.**

Cæterum, nescio an vnquam plus me torserit de ar-
gumento deligendo deliberatio; vt vix hodie tandem
certi quidpiam statuere potuerit animus, quamuis vel
tandem statuit; nempe, de Iohannis Baptistæ captiui-
tatis causis dicere, de actis eius in carcere, & de ferali
eius nece, materia sanè admodum Tragica, cuius sus-
ceptæ causas mox ex me audietis.

Sed in tam nobili argumento vna deinceps me res
non minùs quam plerisque vestrum, sollicitat, breui-
tatis studium scilicet, quam deamo vna vobiscum, i-
mò cum hominibus omnibus & superis ipsis.

Occurrunt quidam illud vulgatissimum, *brenis oratio
caelos penetrat.*

Ego in omni ad vos pœnè concione agitor iisdem
curis, quibus olim Phocion, qui cum aliquando ei in
concione sedenti seorsim, quidam accedens propius
dixisset: *Videris cogi abunde. & hocian;* respondit, *Rekte
coniectas; Cogito enim, si quid queam deiciere his que di-
cturus sum apud Athenienses.* Alijs conantibus copiosè
dicere, Phocion multa cogere & contrahere conaba-
tur, scilicet, in quo conatu nunc ego quoque.

**Plutar. in
Apoth.**

**In gratia
Auditore
fortuna
tenuiori.**

Alibi olim in ampliis illis opulentisque urbibus mi-
hi iuniori & steriliori ad huc studio erat fusè dicere, ne
quid horæ integræ deesset, cum horam illæ posceret,
at mihi nunc senescenti, & fortè a concionandi scri-
bendi que multa exercitatione pœnè syluescenti, di-
cturo in vrbe ista minimè quidem solitaria, sed plena
artificum in sudore vultus sui *vescentium pane suo*, vnus
ac præcipuus labor incubat, detrahere, & sermonem
cogere, ne dum animus nimio pane verbi Dei simul ac
semel obruitur, magis quam reficitur, corpori desit
suus, & ille frumentarius. Illud ad curandum quidem,
sed hoc tamen non negligendum: vita etiam ista cor-
poris

Genes. 3.

poris suo pane est sustentanda.

Cum esses iunior cingebas te, & tibi quo volebas, cū senne-
ris, alium cinget te, & duces quò tu non vis, de me possim e-
go nunc apud meipsum dicere.

Velim profectò (Auditores) quandoquidem multi
nunc ita vultis, ego planè Lacon esse, & Laconicus
magis esse quam Asiaticus & redundans; velim inquā,
non tantum breuibus vti sententijs (quales sunt Phi-
losophorum) sed & syllabis, & literis breuibus (si fieri
possit); velim & posse verbis merè monosyllabis, aded
sum gratificandi vbi huic patriæ studiosus.

Nec enim malè Pythagoras; *Ne multis inquit, ver-
bis pauca comprehendas, sed paucis multa.* Stob. ser. 33.

Quamquam si quibusdam iam nunc audacter dire-
ro, *Nescius quid petatis*, non videar admodum pecca-
turus.

Nam qui breuitatem petit, petit & comitem illius Esti bre-
uitatis
indiuuam obscuritatem, itaque & operam vtròbiq;
petire, & hic a me frustra dicendo, & illic ab auditore, comes ob-
scuritas.
steriliter audiendo.

Vt legere, & non intelligere, negligere est; sic loqui
& audire non intelligenter.

Horat. *habet in arte quidem, Quicquid præcipias, Horat. in
esto breuis; arte Poet.*

Sed idem ibidem ait, *Breuis esse laboro,
Obscurus fio;* quasi dicat, breuiloquium silentio esse
valdè finitimum.

Videndum (Auditores) videndum mihi vobisque, &
optandum, vt orationis magnitudo subiectæ senten-
tiæ sit æqualis; vt calceus pede non sit aut minor aut
maior.

Quædam paucis explicari non possunt, quædam
cùm possint, nolunt, nec decet omninò.

Magne virtutes longam orationem desiderant, ait Pin- Pindarus
in Pyth.
darus.

Vtque omnia breuiter dici possint, & cum decore
velint, tamen non omnes fortasse breuiter dicere O- Et pauci
eius capa-
ces.
ratores possunt, sed nec breuiter dicta capere Audi-
tores.

Gal. au
petit pied.

An omnes possunt pictores res magnas exiliter pingere; aut omnium spectatorum oculi, tam exiliter tamque subtiliter picta, discernere?

Non omnes igitur breuitatis capaces, neque Oratores neque Auditores.

Vt manus pictorum oculique spectatorum ad picturam; sic lingua Oratoris, & auris siue intellectio Auditoris ad orationem se habent.

Vt potè
sapientes
tantum,
Pindarus
vbi sup.

Ei qui de re magna & longa (quales sunt hæ nostræ de Baptista) pauca verba facere velit, sapiens auditor optandus & quærendus est, ait Pindarus.

At in hac vrbe hæctenus Palladis armatæ, quàm togatæ & literatæ studiosiore (vt quæ nunc primùm scholam latinam alicuius nominis erexit) in qua ferè tot milites quorū ciues, & adsueta magis tympanorum & tubarum sonis, quàm literis, quàm rarus talis Auditor, quamuis & talis omninò non desit?

Quorum
numerus
vbi que
maior.

Ergò cum simpliciores Auditores numero alios vincant, & simplicioribus maximè crudiendis conciones has solemnnes esse mater Ecclesia voluerit; non videtur tam studiosè breuitas adfectanda, dummodò vera prolixitas euitetur.

Sed audio: simpliciores illi, ijdem pauperes sunt, quibus victus in diem manu & arte quærendus.

Beatulus tu (inquis) cui panis iam diu coctus est, quod vulgò monachis omnes obijciunt.

An verò tu, quisquis hoc ais, panem incoctum crudumque soles comedere, aut crudo monachos vesci velis?

Nullum
temporis,
quod Pau-
peribus a-
bit, audi-
tis toto
Aduentu
Concio-
nibus.

Sed citra iocum respondeamus.

Hoc anno 1608. forsitàn 24. aut 25. dies toto Aduentu numerantur, quibus conciones haberi solent.

Agedum ergò? fac nos horam posse in singulas conciones, pauperes illos dare, & audire, quæso quantum tandem toto Aduentu temporis ad victum parandum perierit? Vnus fortassis & alter dies artificialis, non dico perierit, sed Deo, sed animæ salutis sempiternæ rectè concessus fuerit.

Simon, non potuisti vna hora vigilare mecum?

Quos

O! Quot horæ, quot dies, mensesque peius etiam non diuitibus illis pereunt, aleis, poculis, &c. *Math. 6.*

Querite quærit primùm regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adijciuntur vobis. *Ridiculi patres imperare liberis, quod ipsi non præstent.*

Quæ verò fronte nunc erecta receter schola, filios vestros totos dies includere ludo, ibique illos stare vultis, qui iam senescentes vna vix hora stare aut sedere nos audiendo hic potestis? qua fronte liberos vestros obiurgabitis?

Ideo ipsi indices vestri erunt.

Quomodo cum turbis, triduo toto, Christum sustineatis, etiam nihil habentes quod manducetur?

Profecto, dolenter mirandum, Christianos pœnè omnes optareatque ambire longam viram, longa prædica, &c. conciones autem & Missas breues, & (vt illi in re sanctissima nimium ludicri, vocant) venatorum.

Fiat (aiunt irreligiosi illi & impij) fiat missa breuis, prædica longa satis. O tempora! b mores!

Non sunt longa, non sunt longa (Auditores) quibus nihil est quod demere possis, vt ex veteri Poëta quondam mihi Romæ respondebat, prolixitatem orationis trium circiter horarum coram se solo, in Palatio Pontificio habitæ, excusanti, illustrissimus Dominus, D. Petrus Pauonius, mihi à Paulo V. tum decretus Auditor. *Præpostera Christianorū studia. D. Petrus Pauonius Pauli V. Secretari⁹*

Non est longa Concio illa, inquam, quæ nulla sui parte carere possit. *vir doctus omnibus ornatus.*

Vtinam tam morum Laconicorum, quam sermonum essemus omnes adperentes!

Sed tamen, quandoquidem, Platonis sensu, *modus orationis non penes dicentem, sed penes audientem, & plerique breuitatem ita efflagitatis; & me, & orationem ipsam cogam quam potero maximè, ne latius effundar, quam opteris. Sed nunc causas accipite delecti huius à me argumenti.*

* j. **QVOD DOLEREM**, tam nobile constantie Iohannis in corripiendis etiam periculo vitæ suæ) potentiorum vitij argumentum à nemine hæctenus (quod sciam) satis dignè & copiosè ex professo esse tractatum. *Causa delecti huius à Boskhiero, argumenti.*

Nam, etsi, quo die Ecclesia Catholica festum Decollationis Baptistæ anniuersariè celebrat, eodem cõcio quoque ferè de eadem re habeatur, non potest tamen tanta res horula vna pro dignitate explicari.

Perte memoria eorum, quæ tam obiter dicuntur, eius sonitu. Explicandum totum illud, & multis diebus spectandum, & de illo sæpè audiendum, vt videamus, quã dignum se Deus Pater Christo suo præmiserit præcursorem: quam fortes viros Ecclesiæ nascentis exordia habuerint; quàm sui, quàm vitæ cõtempores, pro virtute, pro Dei legibus, pro populorum salute: quàm nunc plerique distemus ab illis Hæctoribus, atque idcirco & Herodes & Herodiades plures terra nunc ferat, quàm bonis libeat.

* ij. QVOD LIBERTATIS Ecclesiæ, magnam vim iam à quibus minimè oportuit, patientis, defendendæ, in hoc Euangelio multæ manifesta que occasiones. Adeste animis atque audite Sacerdotes. Res hic multæ è re vestra, proponuntur.

* iij. QVOD INVECTIVIS in varia temporis nostri vlcerosissimi crimina (vt sunt adulteria, incestus, raptus, iuramenta, periuria &c. bellorum æui nostri non magis messes, quàm semina) Euangelium istud latam aperit viam: quo in genere ferè, D. Francisci authoris nostri sub Christo suasu nobis est versandũ, annuntiando populis (vt ipse in Reg. loquitur) *Vitia & virtutes, Penam & Gloriam, cum breuitate sermonis.*

Reg. c. 9.

* iij. VT vos homines militares, à magnanimitate Iohannis Baptistæ discatis, etiam seruis Dei esse animos magnos, quales esse seruis mundi, Iohannes Auesnensis, quondam Dux vester, Hannoniam nostram fatigando, ostendit.

De Iohan.
Auesnensi
Iac. Lessa-
bau vbi
su.

Quod to-
tum Tra-
gicium est.

* v. ADDE, & me Philippum, de iniuria Philippo Herodiadis marito illata, decere maximè contra Herodem dicere, & Concionatorem tantulum, pro Concionatorum maximo; paratum si sic vsus ferat, paria dicere, & eadem pati.

Est autem tota hæc Tragædia planè illustris tam ratione sublimitatis personarum hinc agentium, hinc

pati-

Concionis Prima.

patientium, quam ad spectu finis per Baptistæ mortem, plus quam tragici, & luctuosissimi.

Actus autem huius velut Tragediæ quatuor mihi erunt, explicabiturque in

- 1. Gratia prima Baptistæ apud Herodem & Curiam.
- 2. Causa vinculorum succedentium;
- 3. Baptistæ gesta in vinculis.
- 4. Baptistæ iniquissima obtruncatio.

Hodiè suffecerit aliquot actores seu personas Tragediæ tā horrendæ, penicillo rudiore depingere, Herodem scilicet, Herodiadem, & Salomen tres nequitia illustrissimos & parè pares, ac deinde sed his multò meliorem Philippum, qui in vxore iniuriam summam à fratre est passus, vt cras liberior sit de Ioanne sanctitate maximo dicendi locus, de patiente scilicet post agentes.

Aue.

II.

QVATVOR ACTORVM
TRAGOEDIÆ HVIVS
Descriptio.

- 1. Christus laudator Baptistæ nostri apud turbas; Actores omnis generis
 - 2. Ioannes ipse Baptistæ vim passus, dum vim non vi, sed voce conatur, ab altero repellere;
 - 3. Discipuli duo, Legati Ioannis ad Christum, anonymi, nisi alterum Andream fratrem Petri libeat appellare. Optimi quidam.
- ▲ 5 1. Hero-

Quidam
pessimi.Actores
Tragediæ huius
varij; qui-
dam2. Pessimi,
vt

1. Herodes Tyrannus, adulter,
&c.
2. Herodias adultera.
3. Salome Herodiadis ex Phi-
lippo filia, saltatrix & locu-
sta perniciosissima.
4. Satellites, qui Ioannem vin-
xere, & licitor, qui iugula-
uit.

Ceteri
medij.3. Medij,
vt

1. Philippus Tetrarcha Iturea,
Herodiadis maritus, placidis-
simum homo ingenij
2. Principes, Herodis conuiua,
ne verbulo quidem Regem à
tali scelere auocare conati.
3. Turbe in deserto, apud quas
Christus de Ioanne perora-
uit.

DE CHRISTO superuacuum sit dicere, vt de notissimo, de discipulis & Lega-
tis Ioannis nunc non oportuñ, sed
porius actu tertio, cum de Legatione
ipsa captiui Baptiste agetur, de Cõ-
uiujs, de Satellitibus, de Licitore, de
Turbis, quorum nemo, ab Euangeli-
stis, ne quidem nominatur, non adeo quid verè dici
possit, nisi quod Satellites, quod Licitor nimium He-
rodi hinc obediens fuerunt, Principes verò reliquij;
conuiuia, nimij dissimulatores, vt nunc non pauci.

Igitur hodiè, quos diximus, depingamus, ac Hero-
dem quidem primum, non vt dignissimum, sed vt to-
tius sceleris antesignanum.

Herodes
iste qua-
lis.

Herodes ergo iste (Auditores) vtinam sub Iudaismo,
non deterior illis Herodibus fuisset, quos in Ethni-
cismo lego, etsi non omnino laudabiles, & nauo
nonnullo deformes, certè non pessimos, & huic com-
para-

paratos, valdè bonos, & (vt sic dicam) sanctulos.

Herodem enim etiam Atticum vnum lego, Athenis natum, nobilitate generis, potentia, & sophistica facultate clarum, genus ex ipso Æacidarum sanguine deducentem Attico patre cui diuitiarum initium dederit thesaurus prope domum repertus.

Hic Græca oratione (inquit Gellius) ferè vniuersis grauitate, copia, & vocum elegantia longè præstitit.

Iste, opinor, ille fuit, qui in quodam Hadriano etiam Sophista iuvene laudans & vocis & animi magnitudinem, orationem verò nondum satis compositam notans, dictionem eius *Colossi magni fragmenta* appellauit.

Plinius secundus l. 4. ep. ep. 68. de hoc Herode videtur intellexisse, quum Hadriani cuiusdam amici sui Græcis epigrammatis & iambis benè laudatis, tandem adiecit, *Callimachum me vel Herodem, vel si quid huius melius tenere credebam. Quorum tamen neuter virumque aut absoluit, aut attingit. Hominem Romanum tam Græcè loqui?*

Sed tamen nec hic omninò sine crimine. Vxorem enim & ipse suam occidit, quo nomine & à Bradea illius fratre, in ius vocatus est. *Cælius Rhod. lib. 20. antiq. lect. c. 27.*

Vita huius apud Philostratum.

Herodem alterum deindè lego Parthorum Regem. Sed idem licet M. Crassum à Sureno præfecto suo captum, ab eodem interfici vel pati vel imperare iure belli potuerit, immanis tamen crudelitatis signum edidit, quum mortuo liquefactum aurum in os infundi à suis vel iussit vel permisit, cum hoc crudeli sanè sarcasmo atque insultatione, *Aurum sumpsisti Crasse, aurum bibe, vel auro te satia.*

Etsi enim Crassus auri cupiditate, eam expeditionem suscepisse credebatur; tamen satis Regi victori esse debuerat, (si modo vel vnciola illi humanitatis infuisset) vicisse, occidisse. In mortuos sæuire, atq; insultare ferarum est, ac ne quidem omnium, sed vrsorum, sed luporum, & à leonum indole longè

dege

degenerantium, quibus satis est hostium corpora prostrasse.

Ergo Herodes iste splendidam victoriam nota magna crudelitatis infecit.

Herodibus ethnicis peior. & forte ipsis quoque Iudaizantibus.

Herodes autem hic noster, istis longe omni scelere anteiuit, etsi profelytus, etsi Iudaizans.

Ac nescio an Herodibus quoque reliquis Iudaizantibus hic deterior fuerit.

Herodes enim tres omnino Scriptura commemorat, sed eiusmodi, ut ex tribus vna lignatis, ne vnum quidem bonum & probum constare, vel ipse Lysippus possit, imò nec sol ipse vel umbram probi vnus.

Qui tres fuerunt.

1. *Ascalonica*, Idumæus, cuius pater Antipater, mater Cypris Arabica, qui primus Iudæorum ex alienigenis sub Romanorum Imperio Rex fuit, ordine 129. sub quo, & a quo fœdissima illa Innocentium Bethlemitarum strages edita, cuius & meminit Macrobius lib. 2. Saturnalis. c. 4. *Zelum nuper in nostra ARA COELI quibus oportuit coloribus depinximus Decade 1. cont. 4. fol. 79. & seqq.*

2. *Antipas*, illius primi filius, Baptistæ nostri parricida, de quo mox latius.

Herodes tres in sacris literis.

3. *Agrippa*, Aristobuli filij Herodis Ascalonica filius, Antipæ nostri nepos, Iudæus (ut testatur Iosephus) & vti Aristobulus pater circumcissus, a Romanis constitutus Rex partis vnus, regni Iudæorum. *Occidit autem iste Iacobum fratrem Ioannis gladio, videns autem quia placeret Iudæis, adposuit ut apprehenderet & Petrum, volens post Pascha producere eum populo. Act. 12. vbi illud notatu dignissimum (videns quia placeret Iudæis) ut vel hinc videas hominem fuisse susque deque habentem an displiceret Deo, dum placerent populo quas fecisset Tragedias. Quomodo ipse placere possit*

posset populo, aut quid liberet populo, dumtaxat adtendebat.

Tres equè Reges, sed heultam tribus illis orientis Regibus Christi adoratoribus, primisque Ecclesie fundatoribus, vita & operibus dispares & aduersi, quam regione & religione discreti.

Tres æquè Reges, vt consanguinei & cognomij, sic ferè æquè scelerosi, & vel magnis vel Magnorum cædibus infames, famosiores notioresque sceleribus, quam nominibus suis, qui fortè, vt Erasistratus templo Diana inflammato, sic innocentium hominum cædibus, famam adfectarunt, potius magnam, quam bonam.

Vt cognomines, sic ferè æquè scelerosi.

Egregiam verò laudem.

Antipas autem vnus hoc loco maximè cognoscendus, præcipuum scilicet huius Tragædiæ Euangelicæ caput.

Herodes igitur iste Antipas, Herodis primi illius Ascalonitæ quidem filius fuit, & hæres vt nominis, sic scelerum (*malis enim corui malum ouum*) sed regni non item. Fuit enim non tam Rex, quam Tetrarcha Galilææ (Regulum iure appellaris: ac tandem etiam Tetrarchiâ, & tantulo suo & paupere regno merito exutus, & relegatus, vt mox dicemus.

Herodes Antipas Tetrarcha dumtaxat.

D. Augustinus tom. 4. lib. 2. de consensu Euang. c. 7. *Herodes (iste) alius filius eius (Ascalonitæ) non Rex, sed Tetrarcha dictus est, quod nomen Græcum à parte regni quarta inditum resonat.*

Initio enim cum regnum aliquod quadripartiebatur, & cuique parti princeps vnus prædiciebatur, partium quælibet Tetrarchia vocabatur, vt non pœnitendi authores tradunt, & quibus Princeps, Tetrarcha.

Tandem verò factum, vt et si plures vel pauciores essent regni sectiones, eodem tamen nomine, cuiuslibet sectionis Principes, Tetrarchæ dicerentur, vt ex Strabone lib. 2. & Plinio lib. 5. cap. 18. & 21. potest intelligi.

Mortuo scilicet magno illo Herode lactentium la-
nionc, Caesar Ba-

nione, filij eius Archelaus, Philippus, Herodes Antipater, & Lisaias de regno (vt sit) disceptarunt. Sed Augustus ex Senatusconsulto ita litem diremit: *Nec illi, ad annum nec illi, sed diuidatur.* Regnum scilicet totum in Tetrarchias diuisit, ex quibus Iudæa cum Idumæa & Samaria, Archelao; Galilæa autem huic Herodi Antipatris; Iysania Abilena; Philippo (qui Herodiadem, suam ex Aristobulo fratre defuncto neptem, uxorem duxerat) Iturea & Trachonitis, &c. cesserunt.

Lucas cap. 3. sic ait: *Tetrarcha autem Galilæe Herodes; Philippus autem fratre eius Tetrarcha Ituræ & Trachonitis regionis; & Iysania Abilene Tetrarcha, quem Iysaniam, quidam horum fratrem, & Herodis Ascalonitæ etiam filium dicunt: alij verò eius duntaxat nepotem, filium scilicet Ptolomæi cuiusdam ex Alexandria prædicti Herodis sorore.*

Nequitiam Herodis nostri in-
dicant

1. Scriptores,
2. Christi oraculum,
3. Romanorum iudicium:

De quo pessimè
Patres lo-
quuntur.

* I. SCRIPTORES.

D. Chrysost. homil. 16. ex varijs in Matth. sic istum dē-
pingit: *Herodes profanauit templum, sacerdotium sustulit, confudit ordinem, temerarij Regnum, corrupti quidquid erant Religionis, quod Legis, quod vitæ, quod morum, quod disciplinæ perdidit & confudit.*

Herodes sicarius in ciues, in nobiles latro, in socios popu-
lator, in domesticos prædo, plebs interemptor, occisor filiorum
Nihil
meli quā
de Tyran-
80.
in extraneos homicida, in proprios parricida, inebrians ter-
ram sanguine, in sibi sanguinis permanebat.

Erasmus Paraphrasi in Luc. c. 3. Multa parabat impiè
tyrannicè que populum expilans, libertatem opprimens, in al-
ijs puniens quod ipse committeret, venales habens Magi-
stratus, venale sacerdotium, ac palàm domi habens Herodi-
adem.

De tributis valdè fuisse sollicitum videas vel ex eo
quod cum Herodianis ex Christo quaesitum est, *Licet
censum dare Casari, an non?* Etiam curiosum rerum
nouarum

houarum, & irrisorem hominum seriorum fuisse, patet ex veste alba, qua in passione Christum illuforiè indui iussit, postquam vidit à Christo miracula nulla coram se fieri, nihilque tale ab eo dici, quale iam pridem cupierat & sperarat.

Fuit verò iniuriosissimus in Philippum fratrem, cuius torum sedauit, iniuriosissimus in Herodiadem quoque ipsam, suam neptem & iam fratris vxorem, cuius corpus constuprauit, & in Salomen suam dupliciter neptem seu proneptem, cuius famam infamè fecit, quam illam sociam materni sceleris, & fortè lenam adiecit, & quis scit, an non etiam matris pellitem? vt cum ouo etiam gallinam consumeret, (vt aiebat magnus ille Inferni Vicarius Henrici VIII. Anglorum Regis) deniq; quam eà domi procul à patre optimè morato vel abstractam, vel lenocinijs abduciam, habuit, & in Curia sua luxu, sultationibus, pessimis exemplis infami, & quasi scelerum Vniuersitate, aluit, quum ei potius virgandæ Thyestæam illam capitis Baptistæ postulationem concessit.

Monstrum hominis, non tantum Philippicis istis nostris, sed Ciceronum quoque omnium, longè dignissimum.

* ij. CHRISTI ORACVLVM, cum dixit Luc. 13. *Dicit vulpi illi, Herodem istum intelligens.*

Vulpeculæ enim certè passim malè audiunt, à calliditate, à fraudibus, à simulationibus dissimulationibusque.

Est enim vulpes animal mirè astutum, cuius astus, apologis Æsopi & vulgi, celebratur, latitans in cavernis, latenterque fallens & rapiens, quamque adparuerit, nunquam rectis itineribus, sed tortuosis anfractibus currens, nunquam mansuescens, nulli amicum nisi coruo, simile simili scilicet, propter communes cum a falone inimicitias. *Vide Aristot. 9. hist. animal. 3. Arnobium in ps. 62.*

Itaque tradunt per vulpem, vaftrum, callidum, ac dolis omnibus instructum hominem significari, vnde Horatius:

Qualem se in Philippum fratrem maximè demonstrat,

Sanderus de schismate Anglicano.

De quo nec ipse Christus valde benè,

Cum vulpem adpellarit,

Quo ani
mali ni-
hil dolo-
sus.

Nunquam te fallant animi sub vulpe latentes.

Apud Varronem insignis adeo est animalis huius calliditas, ut (*Vulpinari*) inde verbum confectum fuerit ab ijs, qui astute doloseque fieri aliquid, significantius exprimere voluerunt.

Vulpes, ubi quid vafre sciteque dictum factumve fuerit, in Æsopis fabulis principatum tenet, uti & Dæus in Comædijs.

Vulgo, Vulpem senem laqueo capi non posse, dictitatum.

Origenis sensu, à Prophetis, nec Vulpis, nec Lupi nomen unquam ad bonum aliquod usurpatum fuit.

Apud Claudianum, fallacium hominum animæ, vulpibus immituntur, vel Rhadamanti sententiâ.

Illud Psalmi 62. *Tradentur in manus gladij, paries vulpium erunt*, Adamantius de ijs dici interpretatur, qui extremo iudicio, Dæmonibus malis addicentur, sunt enim illi, vulpes illæ, quæ vineas domini corrumpunt.

Apud Rut-
geri *Vul-*
pin. 1580.

Meministis Seniores libelli cuiusdam, Montibus, in ipso ciuiliu bellorum nostrorum seruore editi, titulo *Vulpes detecta gall. Le Renard decouuert*, in illum Belgici belli Carilinam?

Indicum 14. Meministis vulpium illarum Sampsonis trecentarum, quæ ignitas faces cauda singulæ trahentes, Philistæorum Messes incenderunt; Magno hereticorum simbolo scilicet.

Cant. 2. Legistis *Capite nobis vulpes paruulas* (id est) dū paruule sunt quæ demoliantur vineas? detractorum clanculariorum dolis significandis?

Prouerbia pœnè omnia à vulpe sumpta, ipsius animantis malitiam sonant.

Vt: cum vulpe vulpinandum.

Et illud à Lyandro sæpè usurpatum, *Leonis spolio, vulpecule pellem adsuendam*, id est, dolos ad vires adijciendos. *Plutarchus in vita Lyandri.*

Et. Vulpes muneribus non capitur, De ijs, qui non facile muneribus flectuntur. *Ex Suida in dictione ἀλώπηξ*

Et, Vulpecula familiaritate vtens, vulpinam calliditatem expecta.

expecta. Ex eodem ibid.

Christus ergo, qui neminem nec solebat, nec poterat nisi merito illius summo infamare, cum Herodem vulpem dixit, an non quid hominis esset satis indicavit? an non versipellem fraudulentumque hominem esse, & via recta relicta, tortuosissime ambulatorem insinuavit?

Liber audire Herodis vulpinas calliditates nonnullas?

* VULPES certe Herodes fuit, quum Philippo fratri, hospitij prætextu, iustam vxorem eripuit.

Cum enim Herodes iste Romam fortè fortuna euocatus, ad Philippum, suum, * ex genitrice tamen a lia, nempe Simonis Pontificis filia natum, fratrem, ex itinere egregius scilicet hospes diuertisset, apud eum plusculos dies commoratus, hospitam suam Herodiadem fratris vxorem, Aristobuli communis fratris filiam, & Agrippæ maioris sororem, cœpit (vri olim Paris Helenam Menelai) neglectis sacris hospitij iuribus perditè deperire, & clam de nuptijs compellere, consentientemque ea conditione, si vxorem quam habebat * Aretæ filiam repudiaret, Roma reuertens, raptam secum, vxorem imo adulteram futuram, abduxit. O nefarium, & fraudulentum caput! ð vulpem diris omnibus deuouendam!

* VULPES FUIT, qui Ioannem vellibenter audiebat, vel libèter se audire simulabat, & audito eo multa faciebat. qui Ioanne familiariter utebatur, adibat, consulebat, &c. sperans sic scelera sua obumbrari ac velut prætexi posse, vt nunc nonnulli, qui pios Sacellanos, aut doctos Concionatores apud se alunt, ipsi impissimi, &c. tantum, vt quales sunt, non habeantur, habeantur quales non sunt, & proborum consilio, etiam mala sua facere videantur.

Erasm. paraph. in Luc. 3. Herodes pilis camelorum quibus vestiebatur Ioannes, zona pellicea, qua cingebatur, senui victu, totius vitæ innocentia, auctoritate, qua valebat apud populum, ad suam abutebatur tyrannidem.

* VULPES FUIT, qui Ioannem, incestuosum

B

cius

Culus de los Herodes in multis re-
præsentauit.
* Baron.
16. 1. Ann.
ad annum
Christi 31.
pag. 127.
Egesippus
l. 2. excid.
c. 12.
* Baron.
sic ibid. &
Niceph.
l. 1. c. 19.
Egesippus
l. 2. de excid. Ierosol.
c. 12.

eius adulteriū grauitē, libereque accusantem, cautē submouit, & vincitum in Macherante, in tenebrosis, & in vmbra mortis, veritus, ne vitæ suæ indignitate, & Baptistæ auctoritate, res nouas, plebes cum Philippo offenso, commotæ, molirentur.

Semper enim presumit seua perturbata Conscientia. Tales, quod meruerunt, semper expectant.

* VULPES FUIT, qui volens Ioannem occidere, timuit populum, quia sicut Prophetam eum habebat. Matth. 14.

Timuit, ne fortè tumultus fieret in populo.

Rimatus est nocendi oportunitatem: distulit, non omisit nocendi voluntatem. Exitus acta probauit.

* VULPES FUIT, qui postulato à meretricula saltatricula capite eius, quem fortassis maxime perire iamdiu intus cupierat, tristitiam in mensa simulauit.

Iam pridem norat illud, *qui nescit dii simulare, nescit regnare.*

* VULPES FUIT, quoniam vt vulpes ferè canibus similes, fereque similiter latrant, sic ille se Regem factans, & religionem pietatemque, & mirum ad verbum Dei, ipsumque Dei interpretem Ioannem studium ostentans, non alius tamen reuera quam Tyrannus, & impius fuit.

* VULPES FUIT. Nam vt illa odore tetro putent, sic ipse pessimis moribus, bonum alioqui regij nominis odorem, apud populos fetere fecit.

O ergò vulpem! ò vulpem! ò hominem nomine, quò à Christo donatus est, dignissimum.

Nominis
sui signi-
ficatis vn-
de quaque
respon-
dens.

Et notate, bene optimeque eidem Herodis nomen conuenire. Herodos enim, vel Herodes, idem quod *pellitius gloriosus*, vel, *pellitium gloriosum*, vel, *pellibus glorians*: Et verò quid aliud hic Herodes, quam exterius & foris Cato, intus verò & domi Nero? in oculis hominum agnus, illà obseruantia in Ioannem simulatione, in oculis autem Dei, Leo aut Tigri?

Rur-

Rurfus: Benè optimè Herodes, id est Syriacis, ignitus draco. Ignitus. n. totus fuit, totus arfit amore in feminas. Carnalium, & libidine perditorum hominum perfectiffimum exemplar.

Draco fuit, furditate ad verbum Dei, furore in Ioannem monitorem suum.

Psal. Furor illi secundum similitudinem serpentis, quæ non exaudiet vocem venefici incantantis sapienter. Draco fuit, cuius venenum in cauda maximè positum fuit. Initio enim Ioannem aut amavit, aut amare simulavit, Tandem cepit, vinxit, obruncavit.

Herodis vel Herodius etiã meritò adpellandus, qui (teste Hieronymo ad Suniam & Fretellam, & in Iob) miluus est, vel (secundum alios) accipitris genus, volans ad alias aues trucidandas.

Quid enim aliud Herodes iste, quam miluus & accipiter. & merus prædo fuit, fubditorum, Nobiliũ, confanguineorum, opum, vxorum, vitarum &c?

Sceletibus omnino leprosum ac coopertum illum fuisse vel hinc videas, quod non modo de adulterio, sed de alijs quoque malis à Ioanne correptum fuisse ait Euangelista.

Herodes, inquit, cum corripere ab illo de Herodiade vxore fratris sui. & de omnibus malis quæ fecit. Lucæ 3. notate quæso illud (de omnib⁹ malis, quæ fecit Herodes.)

Herodes iste perfectum tyranni simulacrum, cui visum licere, quidquid collibuisse.

Quamuis cesura vera peccare certè licet nemini in leges Dei, aut Ecclesiæ, aut Patriæ, ac certè minus Regibus, quam priuatis.

* 3. ROMANORVM IVDICIUM. C. enim Tiberius Imperator Herodem istum tandem Terratchia exiit, exilioque apud Lugdunum (vt volunt quidam) vel (vt Eusebius) Viennam Galliæ urbem, sempiterno damnauit, ex quo plus satis euidentur Herodem istum fuisse scelestissimum.

Romani enim maximè Imperatores, non temerè quemquam præcipuè Regem exautorabant, aut regno multabant, apud quos sanctum erat regnum

Nec Romanam ipsam sensere, Euseb. l. 1. hist. Eccl. c. 13.

Quum illum exilio damnarint,

gium nomen; quique plerisque etiam victis regnum reddidere, & alios supplices defendere.

Sed iam plus satis de hoc hominis monstro.

III.

De Herodiade, Salome, & Philippo.

* Herodiadem verò qualem dicam, nisi dignum patella operculum? ex eiusdem mali corui eodem ovo prognatam? & digniorem, quæ impij Herodis thalamo potius quam Philippi optimi nuptijs, vteretur?

Herodias cuius filia, secundum quosdam,

Ea autem quæ fuerit, & cuius filia, variorum varia est sententia.

Christianus Massæus lib. 5. Chronic. pag. 95. ait Herodiadem fuisse Aretæ Regis Arabiæ Petrææ filiam, Philippo primum locatam, sed ablatam deinde & Herodi traditam.

D. Hieronymus in Matth. c. 14. Vetus inquit, narrat historia, Philippum Herodis maioris filium, sub quo Dominus fugit in Aegyptum, fratrem huius Herodis, sub quo passus est Christus, duxisse uxorem Herodiadem filiam Aretæ Regis: postea verò socerum eius, exortis quibusdam contra venenum simultatibus, tulisse filiam suam, & in dolorem prioris mariti, Herodis inimici eius nuptijs copulasse.

D. Anselmus in c. 14. Matth. etiam refert,

Verius Aristobuli filia, secundum alios. *Ioseph. Antiq. 18. 9. 10. * abstracta mel. * mel. sociata.*

Verum, cum hæc vetus historia sit incerta, sequi malim quod Iosephus cum alijs probatis historiographis dicit, nempe, fuisse hanc Herodiadem filiam Aristobuli filij Herodis maioris, ac sororem Agrippæ maioris. Quod cum ita apertè & frequenter dicat Iosephus, manifestum sit, mendum esse in Eusebij historia Eccles. c. 13. lib. 1. cum ibi dicatur Iosephus scripsisse, Herodiadem hanc fuisse filiam Aretæ Regis: sic enim ibi legitur: *Concordi verò testimonio etiam Iosephus de hoc scribit, nominatim etiam de Herodiade commemorans velut de coniugo fratris Philippi viuentis violenter abstractæ, & suis ab Herode incestis nuptijs sociatæ, propria & legitima uxore repulsa. Quam Herodiadem filiam*

liam dicit fuisse Aretæ Regis Arabiæ, propter quam etiam Ioanem Baptistam ab eo commemorat interemptum. Bellum quoque exortum inter Aretam dicit & Herodem, tanquam ob ignominiam filie vindicandam &c. In quo testimonio præter alia, hoc etiam falsum est, quod Iosephus dicitur dixisse, Herodiadem filiam fuisse Aretæ Regis. Non enim hoc dicit, sed propriam illam & legitimam uxorem depulsam, fuisse filiam Aretæ. Quare lectio nostra sic restituenda videtur, vt deleto nomine (Herodiadem) post illud (propria & legitima uxore repulsa) legatur (quam filiam dicit &c.) Viderique potest Hieronymi error ex mendoso Eusebij loco ortus, cum Eusebij historiam sequi soleat perlibenter.

Ita corrigis Iansenius in concordia c. 22.

Item Hesselius in cap. 14. Matth.

Cardinalis Baronius, scriptorum ille Cæsar semper Augustus (quem Romæ videre & alloqui familiarissime, & eius inuitantis mensa frui potuisse, inter prospera mea non ultimo loco numero, nunc autem in cælis regnantem patronum inuoco) sic tomo 1. Annal. ad annum Christi pag. 128. Errare videtur, qui

dicit Herodiadem filiam fuisse Aretæ Regis Perreæ Arabiæ testatur, non tantum Iosepho, sed cæteris aduersantibus, afferentibusque eam. .. filiam fuisse Aristobuli, Herodis ximè maioris filij. Massæum credo mabius, ximè intelligit.

Certe, nomen ipsum Herodiadis satis spirat genus adulteræ, quasi vel ab Herode aliquo, aut Herodio naram & castello nõ procul à Ierosolymis posito, ortæ, si patro- Iosephum nymicum est, vt Olympias Olympiadis, Arcas Arca- de Herodis, Ilias Iliadis; vel quasi ad Herodis alicuius vsum dio castel- vel abusum pertinentis, si possessium est, vt Pelias lo. Peliadis, pro ipsius Achillis Pelidæ hasta.

Cæterum, quemcunque illa patrem habuerit Cæterum (patrem enim forsitan expediat ignorari, ne cui sit per om- nes casus pudori, tale mulieris monstrum genuisse, aut aluisse) mulier fuit nequissima; Dæmonum inuo- nequissi- catrix; incantatrix, impostrix criminum; corrup- ma. trix castitatis; spectaculum & ludus Dæmonum;

corruptio morum honestorum; homicida sancti hominis Dei; filia sua Salomes iugulatrix; filia Belial; Isebel rediniua; secundi Heliae capitalis hostis; & vno verbo, mater atque vniuersitas iniquitatis.

Nomine suo dignissima. Nomine planè suo dignissima, quod formido vel mergens interpretari possis.

Philippo marito, & Bono (vt mox dicemus) & fecundo, & nobilitate pari cum Herode, planè indigna.

Isai. Verè habitabat Lupa cum agno, & Leena cum vitulo ad cubabat, Dalila cum Samfone, Michol cum Dauide, cum viro optimo pessima mulierum omnium.

Iuuenal. Quae tamen ex arsti forma? qua capti iuuenta est
Isai. 6. Hippia? quid vidit in Herode suo isto, propter quod Lydia dici

Suffinui? nam Sergiolus & Herodes suus, iam raderetur

Capere, & secro requiem sperare lacerto.

Præterea multa in faciem deformia, sicut

Aditus galea medijque in naribus ingens

Gibbus, & acre malum semper villantis ocelli;

Sed gladiator erat, facit hoc illos hyacinthos,

Hoc pueris patriæque, hoc præstulit illa sorori.

Atque viro Philippo. Omnia in Herode adultero, quam in Philippo marito visa illi meliora, Forma, Ætas, Genus, Mores &c. etsi reuera essent eadem in Philippo potiora, & esset Herodiadi vnde quaque admodum damnosa viri mutatio, & illa thori quasi defultatio.

Salome filia matris nihil sanctior. * SALOME autem filia qualis fuerit, ex matre plus satis intelligi potest.

Non enim potest arbor mala fructus bonos facere. Mat. 7.

Mali corui malum ouum.

Genes. Ad imaginem & similitudinem suam non modo corporum, sed & animorum, ferè parentes liberos vel generant, vel formant.

Ac ferè mali semper generant prolem vitiosissimam prou. A nequam, nequior exit.

Vt casta refert casta genitricis filia mores, sic impudica impudica. *Mich. Verinus in distichis.*

Saltatricula ergo fuit audacula, quæ coram Rege & tot Principibus sola in medio ausa saltare, congruo filia meretricis, & futura aliquando etiam meretricis tirocinio.

Imperiosa, quæ iussa à matre petere caput Baptistæ, ad Regem rediens non ait, Peto, rogo, supplico &c. aut velim, sed (Volo) Regem, ut suum mancipium, voce Regum & Dominorum propria, adloquuta est.

Sic volo, sic inbeo, sic pro ratione voluntas.

Impatiens moræ, Volo, inquit, ut proinus des mihi in disco caput Ioannis; Proinus, mox, sine mora. Dixisset modestior, cum per otium Regi licebit, aut post conuiuium &c.

Crudelis. Nam cum vulnera & sanguinem maximè feminæ, & in eis multò magis adolescentulæ, perhorrescant, ipsa ausa caput cruentum adhuc & calens Baptistæ adpicere, gestare, tractare, versare, & forsità Lictori obruncanti imperterrito vultu adstare, fortè & trementem virgere, animare.

Nomine suo Salomes planè indigna, quod idem sonat ac Pacifica, vel perfecta, aut retribuens. *Indigna pulero tuo nomine.*

Nicetas commentario ad Gregorij Naz. orationem 2. in Pascha, Salome, inquit, lingua nostra pacem significat. Quid enim pacis, imò quid non belli, in adolescentula ista fuit?

D Chrysostomus vno verbo totam, quanta quanta est, depinxit, inquit, Meretrices super auit virgo.

Digna perire, ut periit, capite per glaciem reciso, ac tripudians etiam post mortem, ut refert Niceph. lib. 1. c. 20. Quomodo enim aliter periret, quæ Herodidem id est mergentem habuit matrem? quæ verè filiam merfit & perdidit, exemplis pessimis, docendis choreis, & nouis colendi corporis artibus, nimia libertatis concessione siue indulgentia.

* PHILIPPVS verò huius pater, & Herodiadis maritus, quam utrisque dissimilis, quam dispar membris, familia huius caput! *At Philippus pater.*

Chronic.
Burgund.

Adeo facilis placidiq̄ue ingenij homo hic fuit, vt cognomento BONI iure donari possit, ac dici PHILIPPVS BONVS (vt quidam olim Burgundiæ Dux Philippus, eius Ioannis filius, qui ad Monterellum occisus est.

Pzñe san-
ctulus,

Iosephus enim lib. 18. antiquit. c. 6. sic ipsum commendat; Vir inquit, perpetuo modestus, & amator quietis & oij. Degebat enim sēper in sua diuione: quoties domo progredere tur, iter faciebat cum paucis selectis comitibus, subsequente sella, in qua sedens solitus est iura reddere; & si quis ex occurſu opem eius in adcaret, sine dilatione mox ibi sella postea residens, causam cognoscebat, aut sententiam damnaturus, aut absolutorius innoxium. O Regem totius Mundi Monarchia dignissimum!

Dignus qui
Philippus
quoque
vocaretur,

Philippus iste bene Philipporum nomine dignissimus fuit, ex quibus plurimi clarissimi; Alij Bello, vt Philippus Macedo Alexandri Magni pater; Philippus Francorum Rex, à bellacitate Augustus cognominatus, Philippus Audax Burgundiæ Dux; Alij Religione, vt Philippus illi qui primus ex Romm. Imperatoribus Christianus fuisse perhibetur, & Philippus II. Hispaniæ Rex ex Belgis oriundus, quos calumniosè nimis totos Lutheranos vocant; Alij, motum Grauitate, vt is Philippus Imperator Gordiani successor, quem iam tum a primo ætatis quinquennio nullius cuiusquam commentum ad risum dissoluere potuit (vt autor est Sex. Aurelianus;) Alij, Simplicitate & candore, vt Philippus Apostolus; Alij, summa in Dominos fide; vt Philippus Alexandro Magno à medicinis, qui adeo Alexandro ipsi gratus perspectusque erat, vt, cum aliquando Parmenio literas ad Alexandrum dedisset, quibus eum monebat, vt ab insidijs Philippi, tanquam ab hoste Dario corrupti, sibi in ægritudine caueret, Alexander nihilominus exploratam habens medici fidem, poculum ab ipso Philippo propinarum hauserit, literasque Parmenionis ipsius eidem deinde legendas tradiderit. Faxit Deus vt & ego optimis quibusque eius nominis accenseri, bene agendo, merear!

Cum vt
alijs opti-
mis eius-
dem no-
minis.

O quam

O quam dissimilis hic noster Philippus Philippo illi fuit, qui fratris sui Alphonsi X. Hispania Regis uxorem, Christianam nomine, Dacia Regis filiam, sibi per vim, spreta religione ac Sacerdotio (erat enim Abbas & Præsul Hispalensis) copulauit!

Hispanus enim ille fratri intulit, iste noster a fratre passus est in uxore luculentissimam iniuriam.

Quam differunt agens & patiens iniuriam! sed beatus magis pati, quam agere, si in alterutrum incidendum est.

Philippus hic noster profecto dignissimus fuit, qui uxore, qui filia, qui fortunam melioribus uteretur.

Hunc imitandum vobis censeo, Herodem autem cum sua Herodiade & Salome, omnino abominandos, &c.

Denique ex Philippo discite coniuges, etiam sub consanguineorum affiniumque inuicem visitationibus, nonnunquam latere insidias posse.

ECHO

CONCIONIS II.

THÈMA. Herodes Tetrarcha metuebat Iohannem, sciens eum virum, iustum, & sanctum, & castum. Habebat eum, & libenter eum audiebat, & audio eo multa faciebat. Marci 6.

Facta repetitione vsitata, sic propositum, Descriptis heri nequissimis Tragædiæ nostræ Evangelicæ actoribus, nec non Philippo satis laudato homine, nunc Iohannem Magnum, primamque eius felicitatem, depingamus.

Dicendum ergo hodiè mihi de magnitudine Ioannis Baptistæ, ex

- 1. Prophetijs de illo veteribus.
- 2. Annunciatione celebri ortus ipsius
- 3. Testimonio Christi ipsius de illo.

I.

Ioannes Baptista Magnus à Prophetijs de illo veteribus. Cum D. Ioannes Baptista (Auditores,) vt præcipuus Tragædiæ huius Evangelicæ actor, imò potius Agens

& Patiens